

200703663/1.

Datum uitspraak: 21 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/19990 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

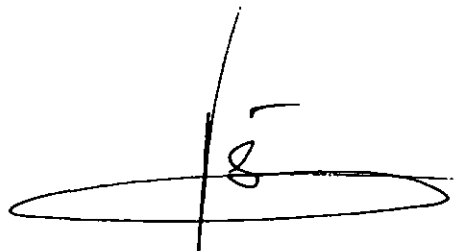
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

480

Verzonden: 21 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 30071
5803AB ARNHEM

• Gelderland-Midden

Regio Gelderland-Midden
Korpsonderdeel 7 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R.A. van Brussel
Telefoon 026 - 3524150
Fax 026 - 3524111/4187
V-nummer / Zaak / Zaak - 10/05/2007
Datum 10/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	ndw	Stoelker
	unit	33
	datum	10/05/2007
IND locatie		
IND ontvangst- datum	11 MEI 2007	
dossiernummer		
8902680068		
invoer- controle	ndw	
	unit	
	datum	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ronald Andries van Brussel, inspecteur van het regionaal politiekorps Gelderland-Midden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit(en) : Turkse, Turkse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

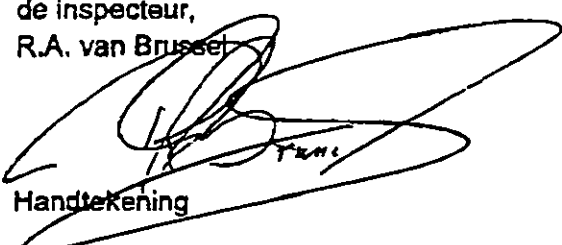
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- Niet beschikt over duurzame middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Arnhem
Datum : 10/05/2007
Tijd : 18:22 uur.

V.nr.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, *staatssecretaris van justitie*
namens de Minister, *olze*
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
R.A. van Brussel

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
devenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/19990

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 8902.08.0068,
thans verblijvende in het Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
raadvrouw mr. E. Derksen,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. A. Lange,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 10 mei 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 11 mei 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 24 mei 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadvrouw. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

De gemachtigde van eiser heeft ter zitting betwist dat de aanhouding van eiser heeft plaatsgevonden in het kader van een controle op grond van de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV) nu uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 10 mei 2007 niet blijkt dat de arbeidsinspectie dan wel de FIOD bij de controle aanwezig waren.

Awb 07/19990

blad 2

Verweerder heeft in dit verband aangegeven uit te gaan van een controle op grond van de WAV aangezien op pagina twee van genoemd proces-verbaal vermeld staat dat de verbalisanten ter controle op de bepalingen gesteld in de WAV in de bakkerij aanwezig waren. Het betreft een op ambtsead opgemaakt proces-verbaal en daarom ziet verweerder geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van dit proces-verbaal.

De rechtbank kan verweerder in genoemd standpunt volgen en zal het WAV-voortraject niet toetsen. Ook overigens ziet de rechtbank geen reden om de staandehouding van eiser onrechtmatig te achten.

Ter zitting heeft verweerder erkend dat onzorgvuldig is gehandeld door de gemachtigde van eiser, de voorkeursadvocaat, niet direct in kennis te stellen van de op handen zijnde inbewaringstelling. Hierdoor werd haar de mogelijkheid ontnomen om aanwezig te kunnen zijn bij het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling. Verweerder meent evenwel dat deze onzorgvuldigheid niet leidt tot onrechtmatigheid van de bewaring aangezien eiser hierdoor niet in zijn belangen is geschaad. Er was immers wel een advocaat, namelijk de piketadvocaat, aanwezig bij het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling. De door eiser overgelegde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 2 augustus 2006 (Awb 06/35430) leidt volgens verweerder niet tot een ander standpunt aangezien de situatie omschreven in die uitspraak niet vergelijkbaar is met de onderhavige situatie.

De rechtbank stelt voorop dat voornoemde onzorgvuldigheid alleen tot opheffing van de bewaring dient te leiden indien de met de bewaring gedicnde belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is en volgt verweerder in genoemde belangenafweging. Niet valt in te zien dat eiser door genoemde onzorgvuldige werkwijze van verweerder zodanig in zijn belangen is geschaad dat de bewaring om die reden onrechtmatig moet worden geacht. De door eiser overgelegde uitspraak van 2 augustus 2006 leidt niet tot een ander oordeel. De situatie genoemd in die uitspraak verschilt reeds van eisers situatie nu bij eisers gehoor wel een advocaat aanwezig was terwijl bij het gehoor genoemd in de uitspraak van 2 augustus 2006 helemaal geen advocaat bij het gehoor van de betreffende vreemdeling aanwezig was. Ook de stelling van de gemachtigde van eiser dat het gehoor van eiser anders was verlopen indien zij, in plaats van de piketadvocaat, hierbij aanwezig was, leidt niet tot een ander oordeel.

Ten aanzien van eisers beroep op het generaal pardon heeft verweerder ter zitting verklaard dat eiser niet onder de werking van deze regeling valt, aangezien aantoonbaar vaststaat dat eiser na 1 april 2001 niet aaneengesloten in Nederland heeft verbleven. Eiser heeft meerdere malen in het buitenland verbleven, te weten in België en Turkije.

De rechtbank ziet geen aanleiding om verweerder hierin niet te volgen. Dit klemt te meer nu eiser, blijkens het proces-verbaal van gehoor ex artikel 59 Vw, ook zelf heeft verklaard over zijn verblijf in België en Turkije.

De rechtbank merkt vervolgens op dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht met de voorbereiding van de uitzetting van eiser nu ter zitting door verweerder is aangegeven dat er een vlucht voor eiser is geboekt voor 25 mei 2007.

Awb 07/19990

blad 3

Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

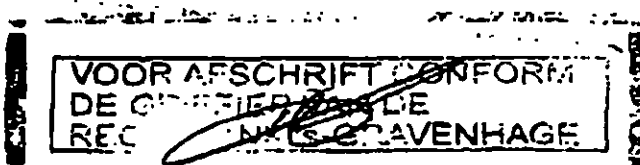
Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. W.L.J. Fernhout als griffier, op

24 MEI 2007

W.L.J. Fernhout

M.A.A. ter Meer-Siebers

Afschrift verzonden op:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3126	B 25 MEI 2007
ZAAKNR. 2007/23663	
AAN: V3.	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen,

De heer geboren op van Turkse nationaliteit, verblijvende te
te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van advocaat en procureur mr. E.
Derksen aan de Weverstraat 4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot gevolmachtigde is
gesteld en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie;

MACHTIGING

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende,
mr. E. Derksen, advocaat te 6811 EL Arnhem aan de Weverstraat 4B, nadrukkelijk door
de heer geboren op van Turkse nationaliteit, bepaaldelijk te
zijn gevolmachtigd tot het indienen van een hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de
rechtbank Zwolle, Awb 07/19990, d.d. 24 mei 2007 (produktie 1).

De heer hierna te noemen appellant, kan zich niet verenigen met de uitspraak van de
rechtbank Zwolle, noch met de overwegingen die hieraan ten grondslag liggen en wel om de
navolgende redenen.

I. Procesverloop

1. Bij brief van 12 januari 2007 is namens appellant aan de IND medegedeeld dat appellant aanspraak maakt op een verblijfsvergunning op grond van de nog definitief vast te stellen pardonregeling (produktie 2).
2. Op 10 mei 2007 is appellant omstreeks 15.30 uur in een Turkse bakkerij aan de Drieslag 21 te Arnhem staande gehouden op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.
3. De eigenaar van de Turkse bakkerij heeft onverwijld telefonisch contact opgenomen met de raadsvrouw van appellant, mr. E. Derksen, met de mededeling dat appellant de brief van 12 januari 2007 aan de vreemdelingendienst heeft overhandigd, maar niettemin door de vreemdelingendienst is staandegehouden en overgebracht naar het politiebureau.
4. De raadsvrouw van appellant heeft vervolgens onverwijld telefonisch contact opgenomen met de vreemdelingendienst Arnhem-Zuid. De betreffende ambtenaar heeft de raadsvrouw bevestigd dat appellant was staandegehouden. De ambtenaar deelde mede dat appellant de brief van 12 januari 2007 had overhandigd, maar dat er twijfel bestond omtrent de identiteit van appellant. Volgens deze ambtenaar zou het gaan om een zekere De raadsvrouw heeft de ambtenaar verzocht of het mogelijk was om appellant al te bezoeken. De ambtenaar deelde mede dat appellant nog niet in vreemdelingenbewaring was gesteld en dat hij zou worden overgebracht naar het politiebureau aan de Beekstraat in Arnhem-Noord alwaar hij dan bezoek kan ontvangen van zijn advocaat. De raadsvrouw heeft verzocht om haar op de hoogte te houden van de ontwikkelingen en zij heeft kenbaar gemaakt dat zij, in geval een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, bij het gehoor aanwezig wenst te zijn.
5. Omstreeks 17.00 uur is de raadsvrouw door dezelfde ambtenaar opgebeld met de mededeling dat de piketmelding is uitgegaan naar de dienstdoende piketadvocaat, mr. Portier. De raadsvrouw heeft nogmaals aangegeven dat zij bij het gehoor aanwezig wenst te zijn. De raadsvrouw heeft vervolgens getracht om in contact te komen met mr. Portier. Mr. Portier was echter telefonisch niet meer bereikbaar.
6. Eerst de volgende dag 11 mei 2007 omstreeks 14.00 uur heeft mr. Portier op verzoek van de gekozen raadsvrouw verklaard akkoord te zijn met overname van de zaak en de in haar bezit zijnde documenten door te faxen. Hierop heeft de gekozen raadsvrouw

onverwijld een faxbericht doen uitgaan naar de hulpofficier van justitie, de heer Van Brussel (produktie 3). De heer Van Brussel heeft naar aanleiding van dit faxbericht telefonisch contact opgenomen met de raadsvrouw met de mededeling dat hij in de inhoud van het faxbericht geen aanleiding zag om de vrijheidsontnemende maatregel te doen opheffen, gelet op de verklaringen van appellant tijdens het gehoor. Op de vraag van de heer Van Brussel of de raadsvrouw over de verklaringen van appellant beschikte, heeft de raadsvrouw ontkennend geantwoord. Zij heeft medegedeeld appellant meteen te gaan bezoeken en hem naar zijn verklaringen te vragen. Op de vraag van de raadsvrouw of de vreemdelingendienst beschikte over informatie omtrent de gestelde eerdere verwijderingen naar het land van herkomst heeft de heer Van Brussel ontkennend geantwoord. De raadsvrouw heeft verzocht om documenten waaruit blijkt dat appellant eerder zou zijn verwijderd aan het dossier toe te voegen.

7. Vervolgens is tegen de maatregel van bewaring namens appellant beroep ingesteld.
8. Bij uitspraak van 24 mei 2007 heeft de rechtbank Zwolle het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.
9. Onderhavig hoger beroepsschrift richt zich tegen genoemde uitspraak van de rechtbank Zwolle.

II. Grieven

Appellant heeft drie grieven tegen de uitspraak van de rechtbank Zwolle d.d. 24 mei 2007.

Grief I:

1. De rechtbank overweegt in haar uitspraak: *"De gemachtigde van eiser heeft ter zitting betwist dat de aanhouding van eiser heeft plaatsgevonden in het kader van een controle op grond van de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV) nu uit het procesverbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 10 mei 2007 niet blijkt dat de arbeidsinspectie dan wel de FIOD bij de controle aanwezig waren. Verweerder heeft in dit verband aangegeven uit te gaan van een controle op grond van de WAV aangezien op pagina 2 van voornoemd procesverbaal vermeld staat dat de verbalisanten ter controle op de bepalingen gesteld in de WAV in de bakkerij aanwezig waren. Het betreft een op ambtsead opgemaakt procesverbaal en daarom ziet verweerder geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van dit procesverbaal.*

2. Appellant stelt zich op het standpunt dat de uitspraak van de rechtbank Zwolle op dit punt onzorgvuldig is genomen en een deugdelijke motivering ontbeert. Uit de toelichting bij artikel 14 WAV volgt dat in artikel 1.1. Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW-wetgeving (Stcrt.2000 203) is aangegeven dat het toezicht op de naleving van de Wet arbeid vreemdelingen en de daarop berustende bepalingen is opgedragen aan de ambtenaren van de Arbeidsinspectie.
3. Van belang voor de vaststelling of er sprake is van een WAV-controle is derhalve de aanwezigheid van de arbeidsinspectie. Uit het procesverbaal blijkt geenzins dat de arbeidsinspectie, en ook niet de FIOD betrokken is geweest bij de controle in de Turkse bakkerij. Bovendien vermeldt het procesverbaal: *"Op dat moment legitimeerden wij ons als rechercheurs van de vreemdelingenpolitie."*
4. Indien de arbeidsinspectie niet betrokken is geweest bij de controle in de Turkse bakkerij, kan er geen sprake zijn geweest van een controle in het kader van de WAV. In dat geval had verweerder geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf op het adres van de Turkse bakkerij. Uit het procesverbaal blijkt immers dat de telefonische melding van illegaal verblijf ziet op een ander verblijfsadres dan het adres van de Turkse bakkerij: *"Gezien het feit dat enkele van deze personen in het verleden meerdere malen waren gecontroleerd in een Turkse bakkerij aan de , en gezien het feit dat het zou kunnen zijn dat deze personen nog aldaar werkzaam zouden zijn, eerst op dat adres een controle uitgevoerd."*
5. Gelet op grond van het vorenstaande kan appellant niet anders concluderen dan dat er geen (recent) redelijk vermoeden bestond dat er op het adres van de Turkse bakkerij zich personen ophielden die illegaal in Nederland verbleven. De telefonische melding zag op een ander verblijfsadres. Op grond van het procesdossier heeft de rechtbank aldus niet zonder nader onderzoek op basis van de thans voorliggende documenten tot het oordeel kunnen komen dat er sprake is geweest van een WAV-controle en dat de staandehouding van appellant rechtmatig moet worden geacht. De uitspraak van de rechtbank is op dit punt onzorgvuldig en mist een draagkrachtige motivering.

Grief 2:

6. De rechtbank overweegt in haar uitspraak: *"De rechtbank stelt voorop dat voornoemde onzorgvuldigheid alleen tot opheffing van de bewaring dient te leiden*

indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is en volgt verweerder in genoemde belangenafweging. Niet valt in te zien dat eiser door genoemde onzorgvuldige werkwijze van verweerder zodanig in zijn belangen is geschaad dat de bewaring om die reden onrechtmatig moet worden geacht. De door eiser overgelegde uitspraak van 2 augustus 2006 leidt niet tot een ander oordeel. De situatie genoemd in die uitspraak verschilt reeds van eisers situatie nu bij eisers gehoor wel een advocaat aanwezig was, terwijl bij het gehoor genoemd in de uitspraak van 2 augustus 2006 helemaal geen advocaat bij het gehoor van de betreffende vreemdeling aanwezig was. Ook de stelling van de gemachtigde van eiser dat het gehoor van eiser anders was verlopen, indien zij, in plaats van de piketadvocaat, hierbij aanwezig was, leidt niet tot een ander oordeel.

7. Appellant kan zich met voorgaand oordeel van de rechtbank Zwolle niet verenigen en overweegt daartoe als volgt. Ter zitting heeft de gemachtigde van appellant naar voren gebracht dat zij voorafgaande aan de inbewaringstelling van appellant tweemaal telefonisch contact heeft gehad met de vreemdelingendienst en hierbij heeft aangegeven dat zij, indien wordt overgegaan tot het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel, bij het gehoor aanwezig wenst te zijn. Uit het dossier blijkt dat ook appellant heeft aangegeven dat mr. E. Derksen zijn gekozen raadvrouw is. Uit het procesdossier blijkt genoegzaam dat de vreemdelingendienst bekend was met de omstandigheid dat er sprake was van een gekozen advocaat/voorkeursadvocaat.
8. De gemachtigde van verweerder heeft het feitenrelaas, zoals door de gemachtigde van appellant ter zitting naar voren is gebracht, niet weersproken. De gemachtigde van verweerder heeft het feitencomplex niet bestreden, maar de handelswijze in deze als onzorgvuldig bestempeld. Het is derhalve niet in geschil dat de handelswijze van verweerder is in strijd met het bepaalde in paragraaf A5/5.3.4.2., onder d, van de Vreemdelingencirculaire, waarin is bepaald dat in het geval van een gekozen advocaat deze in de gelegenheid wordt gesteld om het gehoor bij te kunnen wonen.
9. Het recht van een ieder op rechtsbijstand ter behartiging van zijn belangen wordt beschouwd als een van de grondslagen van een eerlijk proces. In artikel 18 van de Grondwet is het recht op rechtsbijstand vastgelegd. Dit recht is ook vastgelegd in artikel 2:1, van de Awb, artikel 6, lid 3 onder c van het EVRM en in artikel 14, derde lid onder b van het IVBPR. Appellant is van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van schending van artikel 5.2, vijfde lid, Vb 2000. De in dit artikellid

vastgelegde recht op rechtsbijstand is een bijzondere toepassing van het in artikel 18 Grondwet opgenomen recht van een ieder om zich in rechte te doen bijstaan. Appellant benadrukt dat dit grondrecht van bijzonder belang is voor individuen die van hun vrijheid zijn beroofd, zoals ook uitdrukkelijk in de toelichting op artikel 18 Gw is opgenomen. Ook in artikel 99 van de Vw 2000 is opgenomen dat een vreemdeling steeds bevoegd is een of meer raadslieden te kiezen.

10. Appellant is van oordeel dat de schending van zijn recht op rechtsbijstand in de vorm van een gekozen raadvrouw gekwalificeerd dient te worden als een ernstige schending van het recht, en in het onderhavige geval moet leiden tot opheffing van de maatregel tot bewaring. Primair, is appellant van oordeel dat de tekst van artikel 5.2, vijfde lid, Vb 2000 en paragraaf A5/5.3.4.2., onder d, van de Vreemdelingen-circulaire geen ruimte laat voor een belangenafweging.
11. Indien uw Afdeling van oordeel is dat er toch een belangenafweging dient plaats te vinden, dan is appellant van oordeel dat in het kader van de belangenafweging meer gewicht dient toe te komen aan het belang van appellant op het recht om bijstand van zijn gekozen raadvrouw dat is geschonden door verweerder. Hierbij dient in aanmerking te worden genomen dat verweerder *willens en wetens* in strijd met de regelgeving heeft gehandeld door de gekozen raadvrouw van appellant – op verzoek van appellant en diens raadvrouw – niet in de gelegenheid te stellen om bij het gehoor aanwezig te zijn. Verweerder heeft daarmee het risico aanvaard dat de inbewaringstelling onrechtmatig moet worden geacht. Er zijn bovendien geen bijzondere omstandigheden gebleken die deze handelswijze van verweerder rechtvaardigen.
12. Daarbij komt de omstandigheid dat appellant in zijn belangen is geschaad door de afwezigheid van zijn gekozen raadvrouw. In het gehoor heeft appellant immers verklaard dat hij niet onafgebroken in Nederland heeft verbleven. Op grond van deze verklaring van appellant heeft verweerder aangenomen dat hij niet in aanmerking zal komen voor de nog vast te stellen pardonregeling en heeft verweerder in de brief van 12 januari 2007 geen aanleiding gezien om af te zien van het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel.
13. Uit het procesdossier blijkt niet dat appellant viermaal eerder zou zijn verwijderd naar zijn land van herkomst, dan wel dat hij viermaal eerder in vreemdelingenbewaring heeft verbleven. Uit het telefonisch contact met de heer Van Brussel is niet gebleken dat hij hiervan anders dan uit de verklaringen van appellant hiermee bekend is geraakt.

Op verzoek van de raadsvrouw heeft verweerder vooralsnog geen documenten overgelegd, waaruit blijkt dat appellant in bewaring heeft verbleven en eerder gedwongen naar zijn land van herkomst is verwijderd (produktie 4). Ook in het proefs dossier bevinden zich geen documenten hieromtrent. De overweging van de rechtbank Zwolle in haar uitspraak dat aantoonbaar vaststaat dat appellant niet aaneengesloten in Nederland heeft verbleven kan dan ook niet worden gevolgd.

14. De enkele verklaring van appellant dat hij niet onafgebroken in Nederland heeft verbleven, is voor verweerder aanleiding om geen gevolg te geven aan de moties die zijn aangenomen omtrent het niet verwijderen van personen die onder de pardonregeling vallen en ook de rechtbank Zwolle heeft op grond van deze verklaring van appellant vastgesteld dat hij niet onder de werking van de pardonregeling valt.
15. Kortom, door afwezigheid van de raadsvrouw van appellant die de belangen van appellant met betrekking tot zijn aanspraken op de pardonregeling behartigt, welke van invloed kunnen zijn op de rechtmatigheid van de inbewaringstelling, heeft appellant nadelige verklaringen afgelegd op grond waarvan is aangenomen dat hij niet tot de doelgroep van de pardonregeling behoort en aldus verwijderbaar kan worden geacht. Bovendien zijn de voor hem van belang zijnde documenten die hij heeft overhandigd bij zijn staandhouding niet aan het dossier gevoegd.
16. Hierbij wordt opgemerkt dat de aanwezigheid van de piketadvocaat niet als adequaat kan worden aangemerkt. Uit het dossier blijkt niet dat deze advocaat op de hoogte is geweest van het feit dat appellant aanspraak maakt op de pardonregeling, noch blijkt dat de piketadvocaat bekend was met de brief van 12 januari 2007 en de bevestiging van inschrijving in de gemeente Nijmegen (produktie 5), welke appellant heeft overhandigd, maar niet aan het dossier zijn toegevoegd. Dit vormt zichzelf al een onzorgvuldigheid nu de inhoud van deze brieven van belang zijn voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Nu de piketadvocaat hier niet van op de hoogte is geweest, heeft zij appellant niet adequaat bij het gehoor kunnen bijstaan door bijvoorbeeld te wijzen op zijn recht tot stilzwijgen.

Grief 3:

17. De rechtbank overweegt : *"Ten aanzien van eisers beroep op het generaal pardon heeft verweerder ter zitting verklaard dat eiser niet onder de werking van deze regeling valt, aangezien aantoonbaar vaststaat dat eiser na 1 april 2001 niet aaneengesloten in*

Nederland heeft verbleven. Eiser heeft meerdere malen in het buitenland verbleven, te weten in België en Turkije."

18. Appellant is van oordeel dat het oordeel van de rechtbank Zwolle een deugdelijke motivering op dit punt ontbeert. In het dossier bevinden zich geen documenten waaruit blijkt dat appellant in het buitenland heeft verbleven. Verweerder heeft dit niet aan kunnen tonen. Voorts is de pardonregeling nog niet vastgesteld en kan derhalve niet worden vastgesteld dat appellant geen aanspraak kan ontlenen aan de pardonregeling.

III. Conclusie

19. Om alle genoemde redenen verzoekt appellant het hogere beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Zwolle d.d. 24 mei 2007 te vernietigen, te bepalen dat de vreemdelingenbewaring en de daaropvolgende uitzetting onrechtmatig moet worden geacht en aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag die hij ten onrechte in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht, met veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten in beide instanties.

Arnhem, 25 mei 2007

mr. E. Derksen

